

TAX/MEIO KOTIMONADOTPOY

Αρ. Αδείας
01-1323

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ίωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ὑπόργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 – Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 63ο – ΤΕΥΧΟΣ 678 ●
● ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2021 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

Διάλογος μέ τήν ψυχή

Ἔκου, ψυχή, τή φωνή τοῦ Θεοῦ!

Θέλω νά θυμίσω καί στή ψυχή μου μερικές ἀπλές ἀλήθειες. Ἄν πάντα τίς ἔχη μπροστά της, δέν θά νικηθῆ ἀπό τήν παροδικότητα. Θά ἔχη ἐγρήγορσι. Τά φτερά της θά εἶναι σέ λειτουργία. Θά ἀτενίζη τόν οὐρανό. Δέν θ' ἀποκοιμηθῆ στήν ἀγκαλιά τῆς ἀδιαφορίας ἢ τῆς αὐτάρκειας.

— *Ψυχή! Ἔκουσέ με, σέ παρακαλῶ.*

● Σέ κυκλώνουν οἱ σαρκικές ἐπιθυμίες. Πολλοί ξεγελάστηκαν. Πίστεψαν, πῶς ἡ ξενιτιά εἶναι ἡ πατρίδα τους, πῶς στή γῆ ἔχουν μονιμότητα. Φεύγεις, ὅπου νάναι, ψυχή! Δῶσε προσοχή σέ ὅσα λέει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ: «Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καί παρεπιδήμους, ἀπέχεσθε τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατά τῆς ψυχῆς» (Α' Πέτρ. β' 11).

Οἱ σαρκικές ἐπιθυμίες ἔχουν συστρατευθῆ, γιά νά καταλάβουν καί σένα, ψυχή. Νά σοῦ κάνουν κατάληψι. Νά πέσης σέ λήθαργο.

— *Ψυχή! Δέν εἶσαι γιά τά γήινα.*

Δέν εἶσαι γιά τά πρόσκαιρα. Μή προσκολληθῆς στό χῶμα. Ἡ γῆ γιά σένα εἶναι χῶρος γιά ἀπογειώσι. Εἶσαι παρεπίδημη. Ὅπου νάναι, θ' ἀναχωρήσης γιά τή μεγάλη συνάντησι. Σέ περιμένει ὁ Κριτής. «Ψυχή, τά ὧδε πρόσκαιρα, τά δέ ἐκεῖ αἰώνια. Ὅρῶ τό δικαστήριον, καί ἐπί θρόνου τόν Κριτήν, καί τρέμω τήν ἀπόφασιν. Λοιπόν σπουδῆ ἐπίστρεψον. Ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος» (κάθισμα Τρίτης ἡχου πλ. α').

— *Ψυχή! Πρόσεξε τή μακροθυμία τοῦ Θεοῦ.*

● Πῶς σέ ἀνέχεται καί σένα καί μένα τούτη ἡ γῆ;

Περίμενα τούς κερανοῦς νά πέσουν στό κεφάλι μου.

Τόν ἥλιο νά κρύψη τίς ἀκτῖνες του.

Τά ἄγρια θηρία νά μέ κατασπαράξουν.

Θαυμάζω τή μακροθυμία τοῦ Κυρίου. Ἀναβάλλει καί τή δική σου ἀναχώρησι ἀπό τή ζωή αὐτή, ἀλλά καί τό δικό Του ἐρχομό, γιά τή δευτέρα Του παρουσία.

Ἡ μακροθυμία Του δέν εἶναι εὐκαιρία γιά ἀμέλεια καί ραθυμία καί κατ' ἐξακολούθησι ἀμαρτίες. Εἶναι εὐκαιρία γιά σωτήρια μετάνοια.

Περιμένουμε καινούργια ζωή. Ἐσὶ ἀκούσουμε τὴν προτροπὴ τῆς Ἀγ. Γραφῆς: «Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῶ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητός ἡμῶν ἀδελφός Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῶ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν» (Β' Πέτρ. γ' 14-16).

—Σήκω, ψυχὴ!

Νά πᾶμε στὸν Χριστό. Μέ ριγος νά φωνάξουμε: Ἀμάρτησα! Ἀμάρτησα, Κύριε! «Βλέψον σου τὰ παράνομα ἔργα, ὦ ψυχὴ μου, καὶ θαύμασον. Πῶς σέ γῆ βασιτάζει; Πῶς οὐ κεραυνοῖ σε; Πῶς ἄγριοι θῆρες οὐκ ἐσθίουσί σε; Πῶς δέ καὶ ὁ Ἥλιος ὁ ἄδυτος ἐκλάμπων σοι αἰεὶ, οὐκ ἐπαύσατο; Ἀνάστα, μετανόησον, βόησον πρὸς Κύριον Ἡμαρτον, ἐλέησόν με» (στιχηρό Κυριακῆς βαρέος ἤχου).

—Ψυχὴ, ἀνέτοιμη μὴ μείνης!

● Ὁ Κύριος ἐτοιμάστηκε κι ἐτοίμασε γιά σένα. Ὅλα εἶναι ἔτοιμα. Καὶ τὰ μέσα τῆς σωτηρίας σου στή γῆ (Λουκ. ιδ' 17). Καὶ ἡ ἐπουράνια βασιλεία, γιά νά σέ ὑποδεχθῆ (Ματθ κέ' 34).

Ἐσύ, ψυχὴ, εἶσαι ἔτοιμη; Στόν κόσμον τοῦτο βρίσκεσαι γι' αὐτό καί μόνο: Νά ζήσης, γιά νά ἐτοιμαστῆς. Στόν προθάλαμον τοῦ παρόντος νά ἐτοιμάσης τίς ἀποσκευές τῶν καλῶν ἔργων γιά τό αἰῶνιο μέλλον.

Νά εἶσαι ἔτοιμη γιά τό ταξίδι πρὸς τὴν αἰωνιότητα.

Νά εἶσαι διατεθειμένη στά λίγα χρόνια τοῦ χρόνου «πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθόν» (Τίτ. γ' 1).

Νά εἶσαι ἔτοιμη «αἰεὶ πρὸς ἀπολογία» (Α' Πέτρ. γ' 15).

Δῶσε πρωταρχικὴ σημασία στήν εὐκαιρία τοῦ παρόντος βίου. Τὰ βάρη τῶν κριμάτων σου νά τὰ ἀποθέτης στά πόδια τῆς μετανοίας.

Σάν φύγης ἀπὸ τό χρόνο καὶ τό χῶρο

καὶ πορευθῆς στήν ἄχρονη πραγματικότητα, κανένας δέν θά σέ συνοδεύσει σὺν ἡγόρος γιά τὴν ἐδῶ σου παρουσία. Μονάχα τὰ ἔργα σου θά ἔρθουν κοντά σου. Αὐτὰ θά φωνάξουν γιά τό ποιόν σου. «Ἐτοιμάζου, ψυχὴ μου, ἐν τῇ ζωῇ σου, πρὸς τὴν μέλλουσαν ζωὴν μὴ παραχθῆναι. Ἐκεῖ γάρ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν, οὐ πλοῦτος, οὐ δύναμις, οὐ φίλοι, οὐκ ἄρχοντες, ἀλλ' ἡ τῶν ἔργων ἐπίδειξις, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ φιλοφροσύνη» (κάθισμα Δευτ. βαρέος ἤχου).

—Κοίτα, ψυχὴ, τὸν οὐρανό!

● Νά μὴ συρθῆς στή νέκρα. Πλάστηκες ἀθάνατη, νά εἶσαι ζωντανή.

Γιατί νά προσγειώνῃσαι στῆς λάσπης τῆ βρωμιά; Πλάστηκες γιά νά πετᾶς στὸν Οὐρανὸ ψηλά. Δέν εἶσαι γιά τῆς γῆς τό χῶμα. Εἶσαι γιά τ' οὐρανοῦ τό βλέμμα.

Δέν εἶσαι γιά τὴν πτώσι. Εἶσαι γιά τὴν πτῆσι.

Μέ τὴν ἴδια δύναμη, πού σοῦ χάρισε ὁ Θεός, μέ τὴν ἐλευθερία, μπορεῖς καὶ βουτιά στό χάος νά κάνης καὶ στ' οὐρανοῦ τὰ ὕψη καὶ τὰ πλάτη νά φτάσης.

Σήκω ἀπὸ τὴν πτώσι σου. Δέν εἶσαι γιά τὴν ἀμαρτία. Εἶσαι γιά τὴν ἀρετή. Διαφορετικά δέν νοεῖσαι ζωντανή. Λέει καὶ γιά σένα ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ὁταν ἄνθρωπος μὴ ἐπιμελῆται ἀρετῆς, ἀλλὰ ἀρπάξῃ καὶ παρανομῆ, πόθεν δύναμαι εἰπεῖν ὅτι ψυχὴν ἔχει;» (Ε.Π.Ε. 19,188). Μετά φρασις: Ὅταν ὁ ἄνθρωπος δέν φροντίζει γιά τὴν ἀρετή, ἀλλ' ἀρπάξῃ καὶ παρανομῆ, ἀπὸ ποῦ μπορῶ νά πῶ, ὅτι ἔχει ψυχὴ;

—Στάσου, ψυχὴ, γενναία!

● Σέ προκαλεῖ ὁ θάνατος. Φόβητρο γιά τίς ψυχές. Ὅχι γιά ὅλες. Μπροστά του ἄτρομα σταθήκανε ἡρωικές μορφές, ὅπως τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν μαρτύρων.

Ἐνατένιζε μέ θαυμασμό τὴν ἀλύγιστη ψυχὴ τοῦ μεγάλου Παύλου, ὅπως τὴν παρουσιάζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Οὐδέν τῆς Παύλου ψυχῆς μακαριώτερον, ἐπειδὴ μηδὲ γενναιότερον διὰ τοῦτο. Πάντες πεφρίκαμεν τὸν θάνατον. Οἱ μὲν διὰ τό τῶν ἀμαρτημάτων πλήθος, ὧν καὶ αὐ-

τός εἰς εἰμι. Οἱ δὲ διὰ τὴν φιλοψυχίαν καὶ τάλαιπωρίαν, ὧν μήποτε γενοίμην ἐγώ. Τοῦτο τοῖνυν, ὃ πάντες πεφρίκαμεν, ἐκεῖνος (ὁ Παῦλος) ἤρχετο, καὶ πρὸς ἐκείνον ἠπέιγετο, τό ἀναλῦσαι λέγων πολλῶ μᾶλλον κρείσσον» (Ε.Π.Ε. 21,444). Μετάφρασις: Τίποτε εὐτυχέστερο δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τὴν ψυχὴ τοῦ Παύλου, ἀφοῦ καὶ τίποτε γενναιότερο ἀπ' αὐτὴν δὲν ὑπάρχει. Ὅλοι τρέμουμε τό θάνατο. Ἄλλοι μὲν, μεταξύ αὐτῶν καὶ ἐγώ, λόγῳ τῶν ἁμαρτιῶν. Ἄλλοι δὲ λόγῳ τῆς δειλίας καὶ τῆς στενοχώριας τους. Μακάρι νά μή φτάσω καὶ ἐγώ σ' αὐτούς! Εἶναι κατώτεροι ἄνθρωποι ὅσοι φοβοῦνται τόν θάνατο. Ὅτι, λοιπόν, ὅλοι τρέμουμε, ὁ Παῦλος τό ἐπιθυμοῦσε. Πρὸς τόν Χριστό ἔσπευδε, λέγοντας: Τό νά φύγω ἀπ' αὐτὴ τὴ ζωὴ εἶναι ἀσυγκρίτως καλύτερο.

Μιλᾷει ἡ ψυχὴ! Θά τὴν ἀκούσω;

Τόν λόγο τόν παίρνει τώρα ἡ ψυχὴ.

- Μιλᾷει στό σῶμα, πού ἀναγκαστικά συμπορεύεται μαζί της.

- Θέλει νά τό χειραγωγῆση, γιατί ὄχι, καὶ νά τό χαλιναγωγῆση.

- Μιλᾷει γιά τίς ἀνάγκες τοῦ σώματος, γιά τίς ἀγωνίες του, γιά τούς πειρασμούς του.

Ἄν ὁ φιλόσαρκος ἄνθρωπος θελήσῃ ν' ἀκούσῃ τὴν ψυχὴ, δὲν θ' ἀφεθῆ στῆς σάρκα τὴν ὁρμῆ: «Εἰ βούλει ψυχῆς ἀκούσαι φωνῆς ζώσης, ἀκουσον» (Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 19,194).

—Θά μέ ἀκούσης, ἄνθρωπε; Θ' ἀνοίξης τὰ ἀυτιά σου; Θά νιώσης τό ἀληθινὸ συμφέρον σου;

- Σέ βλέπω νά σέ τρῶῃ ἡ ἀγωνία, γιά τό πῶς θά ζήσης! Ἐχεις αὐξήσῃ τίς ἀνάγκες σου, γι' αὐτό καὶ μέ τίποτε δὲν φαίνεται νά ικανοποιῆσαι.

Καί, τό χειρότερο, σέ κάνει δικό της ἐξάρτημα ἢ φιλαργυρία καὶ ἢ πλεονεξία.

Δὲν θά σοῦ μιλήσω ἐγώ. Μία ἄλλη ψυχὴ θά σοῦ συστήσῃ τὴ λύσι, πού εἶναι ἡ ἀυτάρκεια μέ ζυγαριά τὴν ἀναγ-

καιότητα. Φτάνουν τά λίγα, τά ἀπαραίτητα. Σοῦ μιλάει ὁ ἀπ. Παῦλος: «Ἐχοντες τροφάς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα» (Α' Τιμ. στ' 14).

- Βλέπω, πῶς καὶ στό θρησκευτικὸ χῶρο θέλεις νά βρίσκεσαι, γιά νά ἐξυπηρετῆσαι. Ἀκόμα καὶ τὴ θρησκεία τὴν βλέπεις σάν δικό σου βόλεμα. Ἄκου, λοιπόν, πάλι τὴ μεγάλη ψυχὴ τοῦ Παύλου, πού σέ ἀποφορτώνει ἀπὸ τὰ περιττά καὶ σοῦ διδάσκει τὴν πιό ξεκάθαρη πραγματικότητα.

Τίποτε δὲν ἔφερεις σάν ἥρτες στόν κόσμο. Τίποτε δὲν θά πάρῃς σάν φύγῃς ἀπὸ τόν κόσμο. «Ἔστι πορισμός μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας. Οὐδὲν γάρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τόν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδέ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα» (Α' Τιμ. στ' 6-7)).

- Βλέπω, πῶς ὁ κόσμος σέ μαγεύει. Ξεχνᾷς ὅμως, πῶς κάποιου ἄλλου τό Σῶμα σταυρώθηκε, γιά ν' ἀγιασῇ καὶ μένα καὶ σένα, πού εἶσαι τό σῶμα μου.

Ἄκου, πῶς ἅγιοι ἄνθρωποι, καίτοι ἀγωνίζονταν γιά τόν ἀγνισμό τοῦ σώματος καὶ ὄλων τῶν μελῶν καὶ τῶν αἰσθήσεων, ὅμως μιλοῦσαν ἐξομολογητικά στόν μόνο Καθαρό καὶ Ἄμωμο, τόν Ἰησοῦ Χριστό, μ' αὐτὴ τὴ βαθειὰ συναίσθησι:

«Σῶμα κατεμόλυνα δεινῶς, ἔφθειρα ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ λογισμοῖς ρυπαροῖς, πάσας τὰς αἰσθήσεις μου, κατετραυμάτισα, ὀφθαλμούς ἐβεβήλωσα, ἐσπίλωσα ὦτα, λόγοις γλώσσαν ἔχρανα, καὶ πάντα ἔχω αἰσχρά» (στιχηρὸ ἐσπερινοῦ Δευτέρας ἤχου β'). Δηλαδή:

Φοβερά μόλυνα τό σῶμα μου.

Φρικτὰ διέφθειρα καὶ τὴν ψυχὴ καὶ τὴν καρδιά.

Μαστίγωσα ὄλες τίς αἰσθήσεις μου μέ τούς βρώμικους λογισμούς.

Λέρωσα τὰ μάτια μου.

Κηλίδωσα τὴ γλῶσσα μου μέ ἄσχημα λόγια. Ὅλα μου αἰσχρά κατάντησαν.

Ἄκου καὶ τόν ἀπόστολο Παῦλο, πού εἶχε πεθάνει γιά τόν κόσμο, πού εἶχε μέ τὴ χάρι τοῦ Χριστοῦ νεκρώσει τό σῶμα του: «Ἐμοί κόσμος ἐσταύρωται, κάγώ τῷ κόσμῳ» (Γαλ. στ' 14).

● Βλέπω, πώς τά πόδια σου τρέχουν για τά χρήματα, πώς τά χέρια σου μετράνε τά ἀργύρια.

Βλέπω, ὅτι προσδίδεις μεγάλη δύναμι στην ὑλική ἐπένδυσι.

Ἄκουσε, λοιπόν, τόν μεγάλο Ἀπόστολο, τόν Πέτρο, πού καθόλου χρήματα δέν εἶχε, κι ὁμως διαχειριζόταν δύναμι. Μιλάει στόν χωλό, πού ζητιάνευε στην πόρτα τοῦ Ναοῦ: «*Ἀργύριον καί χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δέ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειρε καί περιπάτει*» (Πράξ. γ' 6).

● Βλέπω πόσο εὐκολα ἀποκάμνεις, ὅταν χάσης κάτι, χρήματα, ὑγεία, ἀνέσεις. Ἄκουσε τόν πολυάθλο Ἰώβ, τή γενναία ἐαυτή ψυχή, τήν πιό λαμπερή καί ἀπό τό διαμάντι: «*Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο. Εἶη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον*» (Ἰώβ. α' 21).

● Βλέπω, πώς ἔχεις ἀπαιτήσεις. Εἶσαι καί σύ στη λίστα τῶν ἀνικανοποιήτων. Δέν σοῦ φτάνουν αὐτά, πού ἔχεις καί ὅπως τά ἔχεις. Ἐπιδιώκεις βελτίωσι. Καί ἄλλα, καί ἄλλα, καί ὅλο πιό καλά, πιό σύγχρονα, πιό μοντέρνα!

Ἄκουσε, λοιπόν, κάποιον, πού ὁ Θεός τοῦ ὑποσχέθηκε ὅλες τίς εὐλογίες. Καί ἐκεῖνος ἀπάντησε: «*Μοῦ φτάνει, Κύριε, πού θάσαι μαζί μου, προστάτης μου καί φύλακάς μου. Μαζί μέ σένα νάμαι, κι ἄς ἔχω μόνο ἓνα ροῦχο νά σκεπάζωμαι καί λίγο ψωμί νά τρώω*».

Εἶναι ἡ μεγάλη θεοπτική ψυχή, ὁ Ἰακώβ. Μετά τό ὄραμα τῆς «κλίμακος» νά ἡ ἀπάντησις (ἢ μάλλον ἀπαίτησις) του: «*Ἐάν ἡ ὁ Θεός μετ' ἐμοῦ καί διαφυλάξη με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ, ἡ ἐγώ πορεύομαι, καί δῶ μοι ἄρτον φαγεῖν, καί ἱμάτιον περιβαλέσθαι, ἀρκεί μοι...*» (Γεν. κη' 20).

● Βλέπω, πώς ἠλεκτρίζεσαι ἀπό πειρασμούς, καί μάλιστα τούς σαρκικούς. Ἡ αἰσχρή ἡδονή σε ἀναμοχλεύει. Καί ἐπιζητᾶς, χωρίς κανένας νά σε βλέπη, τήν κάθε λογιῆς σεξουαλική ἱκανοποίησι.

Ἄκουσε, λοιπόν, πρόσωπο τῆς Παλ. Διαθήκης, πώς ἀπαντᾶ στην πρόκλησι τοῦ σαρκικοῦ πειρασμοῦ: «*Πῶς ποιήσω*

τό ρῆμα τό πονηρόν τοῦτο, καί ἁμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ;» (Γεν. λθ' 9).

Ὁ Ἰωσήφ ὁ Πάγκαλος εἶπε τά ἀντιστασιακά αὐτά λόγια. Ἡ ὁμορφῆ ψυχῆ του βρισκόταν σ' ἓνα σῶμα λαμπερό ἀπό τήν ἀγνότητα.

Σοῦ μιλάω, ψυχή! Θά μέ ἀκούσης;

Στήν ψυχή μου, πού μαζί μέ τό σῶμα ἁμαρτάνει, ἐπιθυμῶ ν' ἀπευθύνω τίς τελευταῖς σκέψεις:

● Γιατί πονᾶς, ψυχή μου;

Ξέρω, πώς δέν εἶσαι ἀναίσθητη. Μεγάλα γεγονότα σε πικραίνουν. Καί σάν τόν Κύριο λές καί σύ: «*Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου*» (Ματθ. κστ' 38).

Ἄλλωστε καί ἡ πιό ἁγιασμένη ψυχή θά πονέση στή ζωή. Ἡ ρομφαία τοῦ πόνου ξεσχίζει πιό πολύ τίς χαριτωμένες ψυχές. Ὁ λόγος τοῦ Συμεών εἶναι γιά κάθε πιστό: «*Σοῦ τήν ψυχήν διελεύσεται ρομφαία*» (Λουκ. β' 35).

● Σέ ζητᾶνε, ψυχή. Θέλουν νά σε ἀρπάξουν. Πρόσεξε, μήν ἀδιαφορήσης! Πάντα θά σε εἰδοποιῶ: «*Τί ραθυμεῖς, ἀθλία ψυχή μου;*».

Κάθε στιγμή ἐλλοχεύουν ἐκεῖνοι, πού ζητᾶνε νά σε ἀρπάξουν, νά σε πᾶνε στό σκοτεινό αἰώνιο λημέρι τους. Ἡ προειδοποίησις στόν ἄφρονα πλούσιο εἶναι καί γιά σένα: «*Τήν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπό σοῦ*» (Λουκ. ιβ' 20).

Τό πρόβλημά σου ψυχή ἓνα εἶναι: Νά μή μείνης «*ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ*».

● Τραγούδα, ψυχή μου! Γιατί νά μήν εἶσαι χαρούμενη καί δοξολογική; Ἦρθε γιά σένα ὁ Χριστός στή γῆ. Τραγούδα, ὅπως τραγούδησε ἡ πιό ὁμορφῆ ψυχή τοῦ κόσμου, ἡ Μαρία ἡ Παναγία: «*Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τόν Κύριον, καί ἠγαλλίασε τό πνεῦμά μου ἐπί τῷ Θεῷ τῷ Σωτηρῇ μου*» (Λουκ. α' 46).

● Γίνε κιθάρα τοῦ Θεοῦ, ψυχή, καί λέγε μαζί μέ τόν Δαβίδ: «*Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τόν Κύριον*» (Ψαλμ. 102,1).

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Δέκα χρόνια χωρίς τόν Πρεβέζη Μελέτιο

ὀμιλία στά ἀποκαλυπτήρια προτομῆς του (3 Ἰουλ. 2021)
ἀρχιμ. Θεοδοσίου Μαρτζούχου

Σεβασμιώτατοι πατέρες,

Ἀγαπητοί ἀδελφοί, κληρικοί καί λαϊκοί.

Ἔχω τήν τιμητική εὐθύνη νά χαιρετήσω τόν ἀγαπημένο σέ ὄλους μας π. Μελέτιο, σ' αὐτή τήν ἐναρκτήρια στιγμή τῆς «συγκατοίκης του» μαζί μας μέ τήν ὑπομνηστική σέ μᾶς παρουσία τοῦ σήματος-σώματός του.

Ποιός εἶναι σ' ἀλήθεια ὁ σκοπός ἐνός φάρου; ρωτάει τάχα ἀποροῦσα ἡ Louise Gluck (Λουίζ Γκλίκ) ποιήτρια, πού πῆρε πέρυσι τό 2020 τό Νόμπελ Λογοτεχνίας.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε ἀπορίες. Ἄλλοτε εἰλικρινεῖς καί ἄλλοτε προσχηματικές. Ἄς ἀφήσουμε στόν καθέναν τόν ἔλεγχο τῆς γνησιότητάς του. Ἴσως καί αὐτό πού κάνουμε τώρα εἶναι γιά κάποιους, λόγος ἀπορίας: **Ποιός εἶναι ὁ σκοπός μιᾶς προτομῆς;**

«Ἀγάλλω», στήν ἀρχαία μορφή τῆς γλώσσας μας, σημαίνει «ἐξυμῶ - δοξάζω - τιμῶ». Ἀπό αὐτό τό ρῆμα παράγεται τό οὐσιαστικό «ἄγαλμα», πού σημαίνει: «στολίδι - δόξα - καύχημα».

Ὁ π. Μελέτιος ὑπῆρξε καί εἶναι στολίδι, δόξα καί καύχημα τῆς πόλης μας. **Στολίδι** γιατί ἀποκατέστησε τήν ὑπόληψη τῶν ἱερατικῶν ἀξιωματῶν. **Δόξα** γιατί εἶχε μιά ἀκτινοβολοῦσα προσωπική ποιότητα. Καί **καύχημα** γιατί ὑλοποίησε, γιά τούς ντόπιους χριστιανούς, τό Εὐαγγελικό: «Ἐπάρατε τάς κεφαλᾶς ὑμῶν...». «Σηκώστε τά κεφάλια σας». Ἴσως βεβαίως κάποιον νάχουν σ' αὐτό ἀντίρρηση ἢ ἀντιγνῶμία. Δικαίωμα ὄλων ἀναφαίρετο, καί ἀπολύτως σεβαστό. Ἄλλωστε: **«Χωρίς τήν ἐλευθερία τῆς κριτικῆς, δέν ὑπάρχει ἔπαινος».**

Ὁ π. Μελέτιος εἶχε σ' ὅλες τίς φάσεις τῆς ζωῆς του ἀξιολογικό κριτήριο μιά συμβουλή, πού χρησιμοποιοῦσε καί δίδασκε καί σέ μᾶς: **«Πρέπει νά διατηρεῖσαι, ἔλεγε, νεκρικά ἤρεμος, εἴτε ἀρέσεις στούς ἀνθρώπους εἴτε σέ μισοῦν».**

Τό στήσιμο αὐτῆς τῆς προτομῆς, λοιπόν, δέν εἶναι ἀπλῶς ἀναθηματική ὑπόμνηση, ὡς ὑστεροφημία του [πρᾶγμα πού, κυριολε-

κτικῶς, σιχαινόταν... «Ἄνοικτη ἐπιστολή σέ ἀδελφό ἀντιρρησία» ἐρημίτη (περιοδικό Σύναξη, τ. 112, σελ. 101), ὁ ὁποῖος ἐρημίτης τοῦ ἔγραφε νά σκέφτεται τήν ὑστεροφημία του...!!!], ἀλλά ἀναγωγική γέφυρα γιά τά ΕΚΕΙ στά ὁποῖα τώρα βρίσκεται. Τό «Αἰωνία ἡ μνήμη», πού λέμε στούς νεκρούς, ἀφορᾶ καί ἐπικαλεῖται MONON τήν μνήμη τοῦ Θεοῦ, τήν ἀδιάπτωτη καί συνεχουσα στή Ζωή τούς μνημονευομένους. Αὐτή ἡ προτομή εἶναι, ὅπως λέει ἡ ἴδια ποιήτρια Louise Gluck: **«Σημεῖο διαύγειας μέσα στήν ὀμίχλη... σάν τόν φάρο πού ἀποκλειστικό του ἔργο εἶναι νά ἐκπέμπει σῆμα».**

Τί σῆμα ὅμως ἐκπέμπει ὁ π. Μελέτιος μ' αὐτόν τόν φάρο-προτομή του;

Αὐτό πού ἔμαθε καί ἐκεῖνος ἀπό τόν Χριστό:

Πρῶτον: Τήν χαοτική διαφορά ἀνάμεσα στήν ἀλήθεια καί στό ψέμα. Ἄλλο ἕνας ἄνθρωπος καί ἄλλο ἕνα ἄγαλμα. Τό ἄγαλμα «ἀξίζει» ὅταν ὁ ἄνθρωπος πού ἀποτυπώνει ἔχει ποιότητα καί περιεχόμενο· καί

Δεύτερον: Τήν σύνεση τῆς συνειδητοποίησης ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ἐξυπνάδα δέν βασίζεται στό σύνολο τῶν γνώσεων, πού κατέχει ἕνας ἄνθρωπος, ἀλλά στήν ὀρθότητα τῆς κρίσης του γιά τούς ἄλλους, καί στή δύναμη νά τούς καταλαβαίνει καί νά τούς βοηθάει. Μήγαρις ἔκανε καί τίποτε ἄλλο σ' αὐτά τουλάχιστον τά τριάντα δύο χρόνια;

Ὅλη του ἡ ζωή καί ἡ ἐν Πρεβέζη διακονία τοῦ π. Μελετίου, εἶχε ἀποδέκτες τόν Χριστό, ὡς Κύριο τῆς Ζωῆς, καί τούς ἀδελφούς του ὡς ἀναζητοῦντας τήν Ζωή.

Θέλω παρά ταῦτα νά τελειώσω μέ λίγες λέξεις ἐνός ἀγαπημένου του ρώσου συγγραφέα καί ποιητή, τοῦ Γεβγένη Γεφτουσένκο. Γράφει ὁ Γεφτουσένκο στήν «Πρώτη Αὐτοβιογραφία» του:

«Σήμερα ἔγινε κάτι πολύ ἀστεῖο. Κάποιος ἐργάτης ἦρθε νά μέ δεῖ. Ἐβγαλε ἕνα μπουκάλι βότκα ἀπό τήν τσέπη του κι ἕνα κομμάτι λουκάνικο καί μοῦ εἶπε: “Δούλεψα

Ἡ ἀγγελάδα καί τό ἐμβόλιο

τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀργολίδος Νεκταρίου

Παρατηροῦμε τοῦτες τίς μέρες, ὕστερα ἀπό μιά πρόσκαιρη ὕφεση, ὅτι ὁ κορονοϊός ἐπανέρχεται δριμύτερος. Τά κρούσματα αὐξάνουν ἀλματωδῶς. Ἡ ἐπιστημονική κοινότητα κρούει τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου. Ἡ πολιτεία μέ ἀγωνιώδεις ἐκκλήσεις προσπαθεῖ νά πείσει γιά τήν ἀναγκαιότητα τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ζητώντας μάλιστα τήν ἀρωγή τῆς Ἐκκλησίας.

Στόχος ἡ ἐπίτευξη τῆς ἀνοσίας, πού μπορεῖ νά τιθασσεύσει τόν ἰό καί τίς συνεχεῖς μεταλλάξεις του.

- Μία ομάδα πού δέν ἔχουν ἀκόμη ἐμβολιαστεῖ εἶναι ὅσοι φοβοῦνται τίς παρενέργειες. Εἶναι κατανοητό, τόσα πού ἀκοῦν, νά ἔχουν μία κάποια δικαιολογία νά διστάζουν. Ὅμως οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι παίρνουν κάποια φάρμακα. Μερικοί μάλιστα εἶναι κινητό φαρμακεῖο. Ἀλήθεια, ἔχουν διαβάσει τό συνοδευτικό φυλλάδιο μέ τίς ὁδηγίες και παρε-

στή στέγη σου τίς προάλλες, ἀλλά δέν ἤξευρα ποιός εἶσαι! Τώρα μερικοί καλοί ἄνθρωποι μοῦ εἶπαν πώς γράφεις πάντα τήν ἀλήθεια. Αὐτό ἀξίζει νά τό γιορτάσουμε. Ἄς πιοῦμε λοιπόν”. Ἦπιαμε. Ὑστερα μοῦ εἶπε: **“Τώρα λοιπόν, μᾶς ὁδηγεῖς”**. Δέν μπόρεσα στήν ἀρχή νά καταλάβω τί ἐννοοῦσε. **“Ποῦ”**; ρώτησα. **“Στήν ἀλήθεια”**, εἶπε. **“Πρέπει νά μᾶς δείξεις τόν δρόμο”**».

Ἔτσι κι ἐμεῖς. Ἀκόμα καί ἂν δέν συνειδητοποιήσαμε ποιός ἦταν αὐτός πού τριάντα δύο χρόνια «δουλεύαμε ὑπό τήν στέγη του» καί πού σήμερα τοῦ στήνουμε προτομή, ἔστω τώρα ἄς τοῦ γυρέψουμε νά μᾶς «δείξει τόν δρόμο πρὸς τήν Ἀλήθεια» μέ τά ὅσα ἔγραψε, αὐτός πού πίστευε ἀκραδάντως στόν Χριστό καί ἔλεγε: **«Πρέπει ἡ πένα νά γίνε ξιφολόγχη»**.

Ἄς ἀφήσουμε τήν «ξιφολόγχη» του νά σπάση τόν ἀφελή θώρακα τῆς αὐτάρκειάς μας γιά νά μπορεῖ νά γεμίσει ἡ καρδιά μας φῶς Χριστοῦ.

Ἄμην μέ τίς εὐχές του.

νέργειες; Ἀφοῦ τό φάρμακο ἔχει ἐνέργεια, θά ἔχει καί παρενέργεια. Ὅμως χάρη σ’ αὐτά τά φάρμακα ζοῦμε οἱ περισσότεροί καί χάρη σ’ αὐτά ὁ μέσος ὄρος ζωῆς ἔχει ἀνέβει.

- Μοῦ ἔλεγε ἓνας φίλος γιατρός, ὅτι ὅταν πρωτοβγήκε τό πρῶτο ἐμβόλιο, νομίζω τοῦ δαμαλισμοῦ, κυκλοφόρησε ἡ φήμη ὅτι ὁ ἄνθρωπος θά μεταβληθεῖ σέ... ἀγγελάδα! Σέ μία μάλιστα γελοιογραφία ἔδειχναν ἀνθρώπους νά ἐμβολιάζονται καί σέ λίγο νά βγαίνουν ἀπό τό σῶμα τους... ἀγγελάδες!

- Σήμερα ἐκτός ἀπό τά τσιπάκια, πού λένε ὅτι «ἐμφυτεύονται» στό σῶμα μας, κάποιοι ἰσχυρίζονται ὅτι ὅσοι ἐμβολιάστηκαν θά βγάλουν... κέρατα στό κεφάλι καί οὐρά!

- Πρόσφατα ἔπεσε στά χέρια μου περιοδικό τοῦ 1960. Μεταξύ τῶν ἄρθρων ἦταν ἓνα γιά τήν ἀξία καί τήν ἀναγκαιότητα τοῦ ἐμβολιασμοῦ. Καί τότε ὑπῆρξαν ἀντιεμβολιαστές, ἀλλά ἡ ἀπήχηση τους ἦταν μικρή... Τό κίνημα τοῦ ἀντιεμβολιασμοῦ ἔχει πλέον πάρει ἀνεξέλεγκτες διαστάσεις. Μποροῦμε λοιπόν νά κατανοήσουμε τήν ομάδα αὐτῶν πού διστάζουν. Μέ μία πληρέστερη ἐνημέρωση, ἡ διστακτική αὐτή ομάδα μπορεῖ νά πεισθεῖ.

- Ἐκεῖ ὅμως πού εἶμαι ἀπαισιόδοξος εἶναι στό κομμάτι ἐκεῖνο τοῦ πληθυσμοῦ, πού ἔχει δώσει διαστάσεις μεταφυσικές στό πρόβλημα. Καί δέν ἐννοῶ μόνο τούς χριστιανούς, ἀλλά καί ὅλους ὅσοι βρίσκονται ἐγκλωβισμένοι σέ μία ἰδεολογία, ὅπου ἀπαγορεύεται ἡ κριτική σκέψη, ἡ ἐλευθερία ἐπιλογῆς καί ἡ προσωπική εὐθύνη πάει στό περιθώριο. Ὅταν δέν ἀντέχεις τήν ἐλευθερία σου καί τήν προσωπική σου εὐθύνη, φάχνεις γιά ἓνα «καταφύγιο ἰδεῶν», κάπου νά κουρνιαξεις νά παραδώσεις τήν ἐλευθερία, τή σκέψη, τήν εὐθύνη καί νά παίρνεις «γραμμή» ἀπό κάποιο ἄλλο κέντρο ἢ πρόσωπο.

Αὐτή ἀκριβῶς εἶναι ἡ λειτουργία τῆς σέκτας. Κάθε σέκτα ἀπαιτεῖ ὀλοκληρωτική ἀφοσίωση.

- Στίς σέκτες, ἰδεολογίες, ὀλοκληρωτικά κόμματα ἢ καθεστῶτα ὅλα εἶναι τακτοποιημένα. Ἐχει μεριμνήσει τό «κυβερνῶν στό-

μα» νά υπάρχουν έτοιμες άπαντήσεις, προκατασκευασμένα τσιτάτα για όλους και για όλα. Τά μέλη δέν έχουν μάθει στό διάλογο. Μοιάζουν σάν κουρδισμένοι και άπαγγέλλουν τό ποίημα, τήν έτοιμη και μασημένη τροφή, πού τούς έχει δοθεῖ από πάνω.

● Πάντα, σέ κάθε κρίση, υπάρχει κάτι για νά δαιμονοποιήσουν και τό όποιο θά πρέπει νά τό καταγγείλουν, νά τοῦ έπιτεθοῦν, νά διαδηλώσουν στους δρόμους. "Όταν κανείς έλθει αντιμέτωπος μέ τέτοιες καταστάσεις και πρόσωπα, εἶναι εκ τῶν προτέρων χαμένος. Μάταιος κόπος. Κάθε συζήτηση μέ ιδεολόγους, ιδεοληπτικούς, φανατισμένους, παρανοϊκούς, εκουσίως άνοηταίνοντας, εἶναι καταδικασμένη σέ άποτυχία.

● Ἀφορμή νά γράψω τούτες τίς γραμμές, στάθηκε φωτογραφία από τίς αντιεμβολιαστικές διαδηλώσεις πού έγιναν πρό καιροῦ. "Όπως πάντα ή πλατεῖα Συντάγματος εἶναι ό κοινός τόπος ὄλων τῶν αντί... Ἐνας νεαρός ρασοφόρος σέ έξαλλη κατάσταση μ' ένα μεγάλο σταυρό σάν λάβαρο και πίσω του πλήθος μαινομένων «χριστιανῶν», μέ αναπεπταμένες σημαίες νά ώρύνονται κατά τοῦ εμβολίου, πού «περιέχει τσιπάκι», κατά τοῦ «Γκέιτς», τῆς CIA!!! Ἐνιωσα βαθειά θλίψη. "Όχι μόνον γιατί εἶναι επικίνδυνοι για τή δημόσια υγεία και τίς ζωές τῶν άλλων, αλλά γιατί δίνουν μία άθλια εικόνα τῆς Ἐκκλησίας. Καπηλεύονται τήν πίστη, εὐτελίζουν τήν άγώνια τῶν ανθρώπων πού αναζητοῦν διέξοδο στό υπαρξιακά τους προβλήματα. Ἐνας πολύ σοβαρός άνθρωπος αρκετά υποψιασμένος, τά τελευταία χρόνια, έπειτα από προσωπική του αναζήτηση, εἶχε αρχίσει μία προσέγγιση μέ τήν Ἐκκλησία. Βλέποντας τή στάση τῶν κατ' όνομα χριστιανῶν στήν περίοδο τῆς πανδημίας, άπογοητεύτηκε. Εἶπε στό φίλο του, πού ὅλο αυτό τόν καιρό τοῦ συμπαραστάθηκε στίς αναζητήσεις του:

—Μήν μου ξαναμιλήσεις για Ἐκκλησία. Τό κεφάλαιο αυτό εκλεισε για μένα!

● Ἐραγε ὄλοι αυτοί οἱ φανατισμένοι στίς ιδεοληψίες τους έχουν υποψιαστεί τίς ὀδυνηρές συνέπειες τῆς άφροσύνης τους; Ἀναρωτιέμαι, ό λόγος τοῦ Παύλου «δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ εν τοῖς ἔθνεσι», τούς έχει ποτέ προβληματίσει;

Νά λοιπόν γιατί εἶμαι άπαισιόδοξος. Τό

άντιεμβολιαστικό κίνημα, πού εκπροσωπείται κυρίως από «ιδεολόγους» εγκλωβισμένους στό ιδεολογικά τους καταφύγια, εἶναι σχεδόν αδύνατον νά τιθασρευτεῖ.

● Ἀκούγεται, ὅτι θά υπάρξει υποχρεωτικός έμβολιασμός. Οἱ ευαίσθητοι στίς δημοκρατικές διαδικασίες αντιδρῶν και μιλοῦν για αντισυνταγματικότητα. Δέν άμφιβάλλω ούτε συμφωνῶ μέ δικτατορικές μεθόδους.

"Όμως ὅταν κάποιος γίνεται δημόσιος κίνδυνος; "Όταν τό παιδί σου παίζει μέ τά σπύρτα πάνω από ένα καζάνι βενζίνης, δέν συζητᾶς, ούτε χάνεις τόν χρόνο σου νά τοῦ εξηγήσεις. Γιατί δέν θά προλάβεις. Τοῦ άρπάζεις τά σπύρτα από τά χέρια... "Όταν ένας άλλος κουβαλάει ένα μπουκάλι μέ βιτριόλι, δέν άνοίγεις συζήτηση. Τοῦ άρπάζεις τό μπουκάλι από τά χέρια...

● Κάποτε πήγαν νά δοῦν τόν άγιο Ἀντώνιο κάποιος επισκέπτες. Ἦθελαν νά ακούσουν κάποιο λόγο από τόν άγιο γέροντα. Ὁ άγιος Ἀντώνιος τούς εἶπε τρία πράγματα. Και στό τρία διαφώνησαν. Δέν ἦταν διατεθειμένοι ν' ακούσουν και βέβαια νά πράξουν. Τότε ό άγιος Ἀντώνιος, μέ χιούμορ (οἱ άγιοι πάντα έχουν χιούμορ), γυρίζει στό μαθητή του και τοῦ λέει:

—Φτιάξε λίγο λαπά νά φᾶνε και νά πᾶνε στό καλό, γιατί εἶναι άρρωστοι.

"Επειτα γυρίζει στους επισκέπτες και τούς λέει:

—Τί νά σᾶς κάνω; Τό ένα δέν μπορείτε, τό άλλο δέν τό θέλετε... Εὐχῶν χρεία.

Πού σημαίνει: Χρειάζεται προσευχή. Ἄλλά μάλλον ό άγιος εννοοῦσε αυτό πού λέει και ό λαός μας, «χρειάζεται διάβασμα».

● "Όταν τά θύματα τῆς πανδημίας εἶναι εκατομμύρια (στήν Ἑλλάδα ἔφτασαν τίς 13.000, δηλαδή, μία ὀλόκληρη πόλη), ὅταν υπάρχουν τόσες μαρτυρίες ανθρώπων πού πέρασαν αυτή τήν φοβερή δοκιμασία, μέ τόσες συνέπειες στήν υγεία τους, ὅταν τόσοι επιστήμονες κάνουν τεράστιους άγῶνες νά σώσουν ανθρώπους και νά ενημερώσουν μέ επιστημονικά στοιχεία κ.λπ., και ό άλλος επιμένει ὅτι ό COVID 19 εἶναι μία γριπούλα, ὅτι τό έμβόλιο εἶναι επικίνδυνο και άχρείαστο, τότε δέν υπάρχει κάτι άλλο νά κάνεις.

«Εὐχῶν χρεία».

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ἡ λειτουργία κατά τόν Χρυσόστομο

Θυσία τῆς ειρήνης

Ἡ θυσία τῆς Λειτουργίας γίνεται γιά τήν ειρήνη μέ τούς ἄλλους, καί σύ δέν πετυχαίνεις νά ἔχης ειρήνη μέ ὅλους, ἄν καί βρίσκεσαι στή Λειτουργία; Τότε σοῦ εἶναι ἀνώφελη ἡ μετάληψις χωρίς τήν ἀρετή τῆς ειρήνης. Κάνε πρῶτα αὐτό, νά ἔχης ειρήνη μέ τούς ἄλλους, πού γι' αὐτό προσφέρεται ἡ θυσία, καί τότε θ' ἀπολαύσης σωστά τήν θεία Λειτουργία. Ἐλλωστε γι' αὐτό ἦρθε στόν κόσμο ὁ Υἱός, γιά νά συμφιλιώσῃ τόν ἄνθρωπο μέ τόν Θεό (Ε.Π.Ε. 5,620-622).

Εἰρήνη καί τῷ πνεύματί σου

Ἦχι μόνο στά λόγια, ἀλλά καί στήν πράξι νά εἰρηνεύουμε. Ἦχι μόνο μέ τό στόμα, ἀλλά καί μέ τήν διάνοια. Ἦν ὅμως ἐδῶ λές «Εἰρήνη, καί τῷ πνεύματί σου», ἀλλ' ἔξω ἐχθρεύεσαι, βρίζοντας καί κατηγορώντας, καί περιουῆς κρυφά μύριους ἄλλους μέ μύριες βρисиές, τότε τί εἰρήνη εἶναι αὐτή; (Ε.Π.Ε. 10,404).

Ἡδονή πνευματική

Ἦκουσες ἱεροῦς ἕμνους; Ἦξησες πνευματικό γάμο; Βρέθηκες σέ βασιλικό τραπέζι; Γέμισες μέ Πνεῦμα ἅγιο; Πανηγύρισες μαζί μέ τά Σεραφεῖμ; Ἦγινες κοινωνός τῶν οὐρανίων δυνάμεων; Πρόσεχε, νά μή πετάξης τέτοια μεγάλη χαρά (Ε.Π.Ε. 8α,208).

Εὐχαριστία καί ἀντιπροσφορά

Νά προσέρχεσαι, γιά νά εὐχαριστῆς γιά ὅσα ἀπήλαυσες. Ἦλλά καί σύ ν' ἀνταποδίδης εὐγνωμοσύνη καί νά μήν ἀποκόπτης τόν ἑαυτό σου ἀπό τόν ἄλλον. Ἦ Χριστός ἐξ ἴσου σέ ὅλους καί γιά ὅλους ἔδωσε, λέγοντας: «Λάβετε, φάγετε». Ἦ Χριστός ἔδωσε ἐξ ἴσου τό Σῶμα Του. Καί σύ οὔτε τόν κοινό ἄρτο δέν μοιράζεσαι μέ τούς ἄλλους. Γιά ὅλους ὁμοίως μοιράστηκε ὁ Χριστός. Ἦγινε σῶμα ἐξ ἴσου γιά ὅλους (Ε.Π.Ε. 18α,200).

Γονάτισμα

Ἦταν πρόκηται νά κοινωνήσουμε, ὅλοι μαζί γονατίζουμε στό ἔδαφος καί ἕστερα σηκωνόμαστε ὄρθιοι. Ἦταν ἐπίσης πρόκηται νά μεταλάβουμε, ὅλοι ἀνταλλάσσουμε ἀσπασμούς (Ε.Π.Ε. 19,486).

Μία εἶναι ἡ θυσία

Παρήγγειλε ὁ Θεός νά προσφέρονται (τῶν Ἑβραίων) οἱ θυσίες. Καί γιά νά φαίνεται ἡ ἀδυναμία τους καί γιά νά ὑπάρχη ἀνάμνησις τῶν ἁμαρτιῶν. Λοιπόν, ἐμεῖς τώρα πού προσφέρουμε θυσία κάθε ἡμέρα; Βέβαια προσφέρουμε, ἀλλά τό

κάνουμε για να θυμώμαστε τον θάνατο του Χριστού. Και η προσφορά αυτή είναι μία, και όχι πολλές. Πώς είναι μία, και όχι πολλές; Ήπειδή μία φορά προσφέρθηκε ο Χριστός, όπως ακριβώς εκείνη η θυσία, που στην Παλαιά Διαθήκη γινόταν στα άγια των αγίων. Η μία είναι τύπος της άλλης. Διότι εμείς πάντοτε προσφέρουμε τον Ίδιον, όχι σήμερα άλλο πρόβατο και αύριο άλλο, αλλά πάντα τον Ίδιον Ήσου Χριστό. Ωστε μία είναι η θυσία (Ε.Π.Ε. 25,36).

Του Αίματος του Χριστού

Αν τό αίμα αρνιοῦ διαφύλαπτε τόσο ἀβλαβεῖς τούς Ἰουδαίους, πού διέτρεχαν κίνδυνο ἀπό τούς Αἰγυπτίους, πολύ περισσότερο θά διασώση ἐμᾶς τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, πού χρίονται ὄχι οἱ παραστάτες θυρῶν, ἀλλ' οἱ ψυχές! Καί τώρα ὑπάρχει ὁ ἐξολοθρευτής. Περιφέρεται μέσα στή βαθειά νύχτα τῆς παρούσης ζωῆς. Ἀλλ' ἐμεῖς ἄς ὀπλιζώμαστε μέ τή θυσία τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ (Ε.Π.Ε. 25,216).

Διάλογος μέ τόν Θεό

Ἡ ψυχή ὀφείλει νά εἶναι προσκολλημένη στόν Θεό, νά καταλαβαίνει μέ ποιόν κουβεντιάζει, σέ ποιόν ἀπευθύνεται, νά σκέφτεται ὅτι παραστέκουν ἄγγελοι μέ φόβο καί τρόμο. Πώς, λοιπόν, μπορεῖς ἐσύ νά χασμουριέσαι καί νά ξύνεσαι μέσα στή λειτουργία; (Ε.Π.Ε. 25,230).

Οὐράνια

Όταν βλέπεις τόν Κύριο νά θυσιάζεται καί νά βρίσκεται στήν ἁγία Τράπεζα, καί τόν ἱερέα νά προσεύχεται σκυμμένος πάνω στό ἱερό Θῦμα, καί τούς συμπροσευχομένους ὅλους νά κοκκινίζουν ἀπό τό πολύτιμο ἐκεῖνο αἷμα, πώς μπορεῖς νά νομίζεις, ὅτι βρίσκεσαι πάνω στή γῆ καί δέν μεταφέρεσαι στους οὐρανούς; Πώς δέν αισθάνεσαι, ὅτι εἶσαι ἀπαλλαγμένος ἀπό τό σαρκικό φρόνημα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καί βλέπεις τά οὐράνια μέ γυμνή τήν ψυχή καί μέ καθαρή τήν διάνοια; Τί ὑπέροχο θαῦμα! Πόσο μεγάλη ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ! Ὁ Υἱός, πού κάθεται στόν οὐρᾶνό πάνω, μαζί μέ τόν Πατέρα, τήν ἴδια ἐκεῖνη ὥρα κρατεῖται στά χέρια ὄλων. Προσφέρει τόν ἑαυτό Του σέ ὅλους ἐκείνους, πού θέλουν νά Τόν περιπτυχθοῦν καί νά Τόν δεχτοῦν μέσα τους. Καί αὐτό τό κάνουν ὅλοι μέ τά μάτια τῆς πίστεως (Ε.Π.Ε. 28,122).

Χερουβείμ καί σεραφεῖμ

Ἀνθρωπε, τί κάνεις; Στέκουν τά Χερουβείμ, πετοῦν τά Σεραφεῖμ. Μυριάδες ἄγγελοι παραστέκουν μέ καλυμμένο πρόσωπο ἀπό φόβο, καί πρεσβεύουν μαζί μέ τόν ἱερέα γιά σένα. Καί σύ δέν φοβάσαι; Δέν τρέμεις; Δέν κοκκινίζεις αὐτή τή φοβερή ὥρα; (Ε.Π.Ε. 30,314).

Δέν εἶναι θέατρο

Ἡ ἐκκλησία δέν εἶναι θέατρο, γιά ν' ἀκοῦμε πρὸς εὐχαρίστησι. Πρέπει νά φεύγουμε ἀπό τόν ἐκκλησιασμό ὠφελῆμένοι. Κερδισμένοι μέ μεγάλο κέρδος. Ἀν ἐρχώμαστε γιά νά ψυχαγωγηθοῦμε γιά λίγο καί φεύγουμε χωρίς νά ἔχουμε ἀποκομίσει ὠφέλεια ἀπό ὅσα λέχτηκαν, τότε ἄδικα ἐρχώμαστε (Ε.Π.Ε. 31,644).

Γνωριμία μέ τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Καρπός καί μισθός

Ρωμ. στ' 20-23

Ἄμαρτία – Ἀγιότητα (στ. 20)

Θνείρο ἐλευθερίας, πραγματικότητα σκλαβιάς. Αυτό εἶναι ἡ ζωή τῆς ἁμαρτίας. Νομίζει ὁ ἄνθρωπος, ὅτι εἶναι ἐλεύθερος, ὅταν σπάση τά δεσμά τῆς ἠθικῆς, ὅταν πηδήξῃ τό φράκτι τῆς νομιμότητας, ὅταν, σάν ἄλλος ἄσωτος, ἐγκαταλείψῃ τό σπίτι τοῦ πατέρα, ὅταν ἐνεργῇ καί λειτουργῇ χωρίς κανόνες. Νομίζει, ὅτι εἶναι ἐλεύθερος, ὅταν δέν ὑποτάσσεται πουθενά, παρά μόνο στά ξελογιάσματα τῆς ἁμαρτίας. Μιλáει γιά ἐλευθερία, ἐνῶ στήν πραγματικότητα εἶναι δούλος τῆς φθορᾶς καί διαφθορᾶς. Πιπιλίζει τήν καραμέλα, πού τό χρυσόχαρτό της γράφει «ἐλευθερία», ἀλλά πού μέσα κρύβει τό φαρμάκι τῆς σκλαβιάς. Γιά τέτοιους τύπους μιλάει καί ὁ ἀπόστολος Πέτρος: «Ἐλευθερίαν ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοί δούλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ᾧ γάρ τις ἦτπται, τούτῳ καί δεδούλωται» (Β' Πέτρ. β' 19).

Καί ἐνῶ ζοῦν καί κινουῦνται ὡς τυφλά ὄργανα τῆς χειρότερης τυραννίας, καυχῶνται, ὅτι εἶναι «ἀπελευθερωμένοι». Καί ἀληθινά εἶναι «ἀπελευθερωμένοι»! Ἀλλά πῶς;

● «Ἐλεύθερος» θεωρεῖται ὁ μή νυμφευμένος, αὐτός, πού δέν ἔχει δεσμό συζυγικό. Ὁ Θεός εἶναι ὁ ἱερός δεσμός μας. Ὅταν, λοιπόν, δέν ἔχουμε σχέση μέ τόν Θεό, μέ τή ζωή τοῦ Θεοῦ, τότε εἶμαστε «ἐλεύθεροι» ὡς πρὸς τόν Θεό, ἄρα δούλοι στήν ἁμαρτία. Αὐτή τήν πραγματικότητα τονίζει στή συνέχεια τῆς πρὸς Ρωμαίους ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Ὅτε γάρ δούλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῆ δικαιοσύνης» (στ. 20). Δηλαδή: Μήν ξεχνάτε πῶς, ὅσο καιρό ἦσασταν ὑπόδουλοι στήν ἁμαρτία, ἦσασταν μακριά ἀπό τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Δύο, λοιπόν, ἐν προκειμένῳ καταστάσεις:

● Ἡ *μία*: Δούλοι τῆς ἁμαρτίας. Τό μυαλό στήν ἁμαρτία. Ἡ καρδιά στήν ἁμαρτία. Τά μέλη στήν ἁμαρτία. Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς θυσία στήν ἁμαρτία. Ἡ σύζευξις μέ τήν ἁμαρτία σφικτή. Δουλεία, μέ ἐπικάλυμμα τήν ἐλευθερία. Στήν ἁμαρτία δέν ὑπάρχει τό στοιχεῖο τῆς ἐλευθερίας, παρά μόνο ὡς δόλωμα. Τό «*κάνω ὅ,τι μοῦ γουστάρει*», σημαίνει ἀκριβῶς τό ἀντίθετο ἀπ' αὐτό πού λέει: Κάνω ὅ,τι στήν πραγματικότητα δέν θέλω. Κάνω ὅ,τι προστάζουν ἄλλοι, ὁ Διάβολος, ὁ κόσμος, ἡ μόδα, ἡ τρέλλα.

● Ἡ *ἄλλη*: «Ἐλεύθεροι τῆ δικαιοσύνης» (στ. 20). Καμμία, δηλαδή, σχέσις μέ τόν Θεό καί μέ τή ζωή τῆς ἀγιότητας.

Ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε ἐλεύθερος. Τήν ἀναπνοή τῆς ἐλευθερίας τήν πρωτοαισθάνθηκε μέσα στόν παράδεισο, στή σχέση του μέ τόν Θεό. Ἡ ἁμαρτία τόν ἀλλοτρίωσε, τόν ἀποξένωσε. Καί τότε ἡ ἐλευθερία ἄλλαξε ἀφεντικό. Ἐγινε ἐλευθερία τῆς σκλαβιάς.

Τό τρελλό τρέξιμο τοῦ ἀνθρώπου στή νομιζόμενη ἐλευθερία μοιάζει μέ τά χοροπήματα τῆς κασίκας. Δεμένη μ' ἓνα σχοινί στό λαιμό, χοροπηδᾷ γύρω ἀπό τό δέντρο. Δέν μπορεῖ νά καταλάβῃ, ὅτι σιγά-σιγά τό σχοινί μαζεύεται στόν κορμό τοῦ δέντρου. Σέ λίγο ὁ τρελλός χορός τῆς ἐλευθερίας γίνεται ἀγκόνη γιά τό ταλαίπωρο ζῶο. Ἡ ἀγκόνη στό δέντρο τῆς ἐλευθερίας λέγεται *ἐξάρτησις*.

Καρπός καί τέλος (στ. 21)

● *Νά γιατί ὁ Παῦλος μιλάει γιά τόν καρπό καί τό τέλος τῆς ἁμαρτίας. «Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; Τό γάρ*

τέλος ἐκείνων θάνατος» (στ. 21). Δηλαδή: Ποιό ἦταν τό κέρδος σας ἀπό τήν διαγωγή σας ἐκείνη; Νιρέπεστε τώρα γι' αὐτήν, γιατί ὠδηγοῦσε τελικά στόν θάνατο.

● Παραδοθήκαμε πρὶν ὀλόκληροι στό κακό. Τώρα ὁ Χριστός μᾶς ἐλευθέρωσε. Καί ὄχι μόνο, ἀλλά μᾶς καλεῖ καί πάλι στόν παράδεισο τῆς κοινωνίας μαζί Του. Τουλάχιστον τήν ἴδια ἀφοσίωσι, πού εἶχαμε στήν προηγούμενη σχέση μας, ὀφείλουμε καί στή νέα μας σχέση, στή νέα μας «δουλεία». Τότε δέν εἶχαμε σχέση μέ τήν ἀρετή. Τώρα καμμία σχέση μέ τήν ἁμαρτία. Μίσος πρὸς τήν ἁμαρτία. Τί μᾶς πρόσφερε ἡ ἁμαρτία; Ντροπή καί θάνατο. Σ' αὐτή τή ζωή μᾶς κέρασε τήν αἰσχύνη. Νιρεπόμεθα ὄχι νά ποῦμε, ἀλλά καί νά σκεφτοῦμε τίς ἀθλιότητες, πού διαπράξαμε γιά κατήρι τῆς ἁμαρτίας. Τελικό κέρασμα τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος. *«Τό γάρ τέλος ἐκείνων θάνατος»* (στ. 21).

● Συνηθίζει ὁ Παῦλος, γιά λόγους παιδαγωγικούς, νά τονίζει τόν καρπό, τήν ἀμοιβή τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης ζωῆς. Ἄς μή ξεχνᾶμε τόν καρπό καί τό τέλος τῆς ἁμαρτίας. Καρπός ἡ αἰσχύνη, ἡ τύψις τῆς συνειδήσεως, ὁ ξευτελισμός. Τέλος τό σκοτεινό τοῦνελ τοῦ θανάτου.

Ἵπακοή = Ζωή (στ. 22)

ἸΑξίζει, λοιπόν, καί μόνο ἀπό τό ἀποτέλεσμα ἄν κρίνουμε, νά παραδοθοῦμε πλέον στήν ἀλήθεια καί στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τήν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Στόν ἐπόμενο στίχο ὁ ἀπ. Παῦλος μιλάει γιά τήν ἀπελευθέρωσί μας ἀπό τήν ἁμαρτία καί τή νέα μας εὐλογημένη δουλεία καί ὑπηρεσία, πού εἶναι ἡ σύνδεσίς μας μέ τόν Θεό. *«Νυνὶ δέ ἐλευθερωθέντες ἀπό τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δέ τῷ Θεῷ, ἔχετε τόν καρπόν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τό δέ τέλος ζωῆν αἰώνιον»* (στ. 22). Δηλαδή: Τώρα εἶστε ἐλεύθεροι πιά ἀπό τήν ἁμαρτία καί ἀνήκετε στόν Θεό. Καρπός τῆς καινούργιας ζωῆς σας εἶναι ἡ ἀγιωσύνη, καί τό τέλος τῆς πορείας σας εἶναι ἡ αἰώνια ζωή.

ἸΕλευθερωθήκαμε ἀπό τήν ἁμαρτία. Ἄλλος πολέμισε γιά τήν ἐλευθερία μας. Ὁ Χριστός ἔδωσε τή μάχη πάνω στό Γολγοθᾶ καί μᾶς λυτρώσε. Ὁ Προμηθέας δεσμώτης, ὁ ἄνθρωπος, πού ἦταν σφικτοδεμένος μέ τά πύο

μπλεγμένα σχοινιά τῆς ἁμαρτίας, ὁ Προμηθέας δεσμώτης, πού τό κοράκι τῶν τύψεων τοῦ κατέτρωγε τά σωθικά, χωρίς νά μπορῇ ν' ἀπαλλαγῇ, αὐτός ὁ Προμηθέας δεσμώτης, ὁ ἄνθρωπος, λυτρώθηκε ἀπό τόν Θεάνθρωπο. Ἡ νίκη Του κατά τῆς ἁμαρτίας ὠλοκληρώθηκε μέ τήν ἀνάστασί Του. Τότε μᾶς ἀπάλλαξε ἀπό *«τῶν τοῦ ἄδου δεσμῶν»*. Αὐτή τήν ἐλευθερία ἀποδέχεται ὁ ἄνθρωπος μέ τήν πίστι στόν Λυτρωτή Ἰησοῦ καί τήν χαίρεται μέ τόν προσωπικό του ἀγῶνα.

Ἡ ἐλευθερία ἀπό τήν ἁμαρτία σημαίνει ταυτόχρονη ὑποταγή στόν Θεό. *«Δουλωθέντες δέ τῷ Θεῷ»* (στ. 22). Δέν μπορεῖ κάτοικος τῆς γῆς νά μήν ἀνήκει κάπου. Εἶναι ὑπήκοος μιᾶς χώρας. Ὁ χριστιανός πολιτογραφεῖται πολίτης τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί ἀνήκει στόν «ἀγοράσαντα αὐτόν δεσπότην» (Β' Πέτρ. β' 1).

Παραπάνω ἀνέφερε τόν καρπό καί τό τέρμα, τήν προκαταβολή καί τόν τελικό μισθό, πού προσφέρει ἡ ἁμαρτία στούς δούλους τῆς. ἸΕδῶ ἀναφέρει τόν καρπό καί τό τέρμα, πού βρίσκουν ὅσοι ἀφωσιωμένοι ἀνήκουν στόν Θεό «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

● Καρπός ὁ ἁγιασμός. Καθαρισμός ἀπό τό μολυσμό τῆς ἁμαρτίας, ἀπό τά πάθη, ἀπαλλαγῇ ἀπό τό βᾶρος τῆς «πονηρᾶς» ἢ «νεκρᾶς» συνειδήσεως, ἐξαῦλωσις, ἀνέβασμα ἀπό τή γῆ πρὸς τόν οὐρανό, προαπόλαυσις τοῦ παραδείσου. Ὅλα αὐτά μπορεῖ νά ἐκληφθοῦν ὡς «ἁγιασμός». Καί εἶναι ὁ ἁγιασμός ἡ προκαταβολή τῆς ἀμοιβῆς, πού εἰσπράττει ὁ πιστός ἀπό τόν Θεό γιά τή «δουλεία» του, γιά τήν ὑπακοή του στό θέλημα ἸΕκείνου.

● Τέλος ἡ αἰώνιος ζωή. Στό τέρμα, σάν τελειώση ὁ ἀγῶνας τῆς παρουσίας ζωῆς, περιμένει τό στεφάνι τῆς αἰωνίου δόξης. Εἶναι ἡ πλήρης καί τελική ἀμοιβή ὅλων τῶν δικαιωμένων, ὅλων τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ. *«Ἔχετε τόν καρπόν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τό δέ τέλος ζωῆν αἰώνιον»* (στ. 22). Ἡ αἰώνιος ζωή εἶναι ὁ σκοπός τῆς ἀνθρώπινης πορείας, πού δίδεται στό τέλος. Δέν στεφανώνεται ὁ ἀθλητής, ἄν δέν καταφέρῃ νά φτάσῃ στό τέρμα. Ὅσο ἅγιος κι ἄν εἶναι κανεῖς, δέν γίνεται κληρονόμος τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἄν μέχρι τέλους δέν φανῇ ἄξιος δούλος τοῦ Κυρίου. Στό τέλος ἀκούει τήν χαρμόσυνη πρόσκλησι τοῦ Κυρίου: *«Εὖ, δούλε, ἀγαθέ καί πιστέ!... Εἴσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ*

κυρίου σου» (Ματθ. κε' 21). Είναι δυνατόν, δηλαδή, ένας πιστός χριστιανός, ν' απολαύσει την προκαταβολή, τόν άγιασμό, τουλάχιστον για κάποια περίοδο τής επίγειας ζωής του, και νά χάσει τόν τελικό μισθό, τήν αιώνιο ζωή.

Ἡ πλούσια καί ποικίλη ἀμοιβή τοῦ Κυρίου σέ ὄσους ἐκούσια ἔχουν «δουλωθῆ» σ' Αὐτόν, συγκινεῖ. Προκαλεῖ τόν θαυμασμό γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

● Ἄρα, λοιπόν, ἡ ὑπακοή στόν Θεό εἶναι ζωή. Ἐπακοή = ζωή. Ἄνυπακοή = θάνατος. Ὁ καρπός τῆς ὑπακοῆς μας στόν Θεό ἀπορρέει ἀπό τήν ὑπακοή τοῦ Νέου Ἀδάμ, τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ ὁ καρπός τοῦ θανάτου ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς ἀνυπακοῆς τοῦ Παλαιοῦ Ἀδάμ.

Τά ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας (στ. 23)

Δυστυχῶς ἡ πρόσκαιρη ἡδονή τῆς ἁμαρτίας μᾶς μεθάει καί δέν σκεπτόμεθα τήν τελική ὑποδούλωσι καί τή φρικτή πληρωμή. Παραδινόμεθα αἰχμάλωτοι, καί κάποτε οἱ δυνάμεις ἀντιστάσεώς μας ἐκμηδενίζονται. Τό πιό δυνατό ἀνασταλτικό, γιά νά γλυτώνουμε ἀπό τό σκλάβωμα, εἶναι ἡ τιμωρία. Ναί, ὁ φόβος τῆς τιμωρίας, κυρίως στήν αιώνιο κόλασι, εἶναι τό φρένο, πού μπορεῖ νά σταματήσει τόν ἀδύνατο ἄνθρωπο. Ὁ Παῦλος, συνοψίζοντας τά τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἁμαρτίας, λέει τό γνωστό: «Τά γάρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τό δέ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωή αιώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν» (στ. 23). Δηλαδή: Ὁ μισθός πού δίνει ἡ ἁμαρτία εἶναι ὁ θάνατος, ἐνῶ τό δῶρο πού χαρίζει ὁ Θεός εἶναι ἡ αιώνια ζωή, πού ἔφερε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Κύριός μας.

Κανόνας ἀπαράβατος: Θά πληρωθῆς φρικτά δουλεύοντας στήν ἁμαρτία.

● Εἶναι φυσική συνέπεια τό σκοτάδι, σάν κλείσης τόν διακόπτη. Δέν φταίει ἐκεῖνος, πού συνέδεσε τό σπίτι μέ τό ἠλεκτρικό φῶς. Σύ φταῖς. Αὐτοτιμωρία τό σκοτάδι.

● Εἶναι φυσικό νά δηλητηριασθῆς, σάν πίνης ἄφοβα τό μπουκάλι μέ τό δηλητήριο. Δέν φταίει ἐκεῖνος, πού σέ εἰδοποίησε ἐπανειλημμένα ὅτι τό μπουκάλι περιέχει δηλητήριο. Σύ φταῖς. Αὐτοτιμωρία ἡ δηλητηρίασις.

● Εἶναι φυσικό νά πέσης στό γκρεμό, ἄν τρέχης ἰλιγγιωδῶς, ἄν περιφρονῆς τήν πι-

νακίδα προειδοποιήσεως, ἄν στρίβης τό τιμόνι γιά τό γκρεμό. Δέν φταίει ὅποιος ἔβαλε τήν πινακίδα ἢ ὅποιος σέ δίδαξε νά ὀδηγῆς. Σύ φταῖς. Αὐτοτιμωρία τό θανάσιμο γκρέμισμα.

● Ἔτσι δέν φταίει ὁ Θεός γιά τίς συνέπειες τῆς ἁμαρτίας. Ὁ Θεός ὄχι μόνο προειδοποιεῖ, ἀλλά καί ἀπλώνει τό χέρι Του, νά μᾶς συγκρατήση. Ὁ ἄνθρωπος φταίει, πού δέν λογαριάζει τίποτε.

● Διαφέρει ἡ ἀμοιβή γιά τήν ἁμαρτία ἀπό τήν ἀμοιβή γιά τήν ἀρετή. Ἡ ἀμοιβή τῆς ἁμαρτίας εἶναι ἀξιοκρατική πληρωμή. Ἀξίζουμε τήν τιμωρία καί τήν εἰσπράτουμε. Ἡ ἀμοιβή τῆς ἀρετῆς εἶναι χαριστική. Ὅσα κι ἄν κάνουμε καλά, δέν εἴμαστε ἄξιοι τέτοιας ἀμοιβῆς. Θέλει ὁ Θεός καί μᾶς τήν δίνει. Εἶναι χάρισμα.

Γι' αὐτό καί ὁ Παῦλος τῆς ἁμαρτίας τήν πληρωμή τήν ὀνομάζει «ὀψώνια» = ἀνταμοιβή. Πουλάμε τόν ἑαυτό μας στήν ἁμαρτία; Εἰσπράτουμε τή φρίκη, τό θάνατο. Τῆς ἀρετῆς τήν πληρωμή, δηλαδή, τήν αιώνια ζωή, τήν ὀνομάζει «χάρισμα» - δωρεάν.

Ἄρκετά εἰσπράξαμε τά «ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας». Καιρός νά κάνουμε μεταβολή. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς περιμένει. Ἔτοιμη νά σβήσει τό παρελθόν καί νά μᾶς δώσει τήν ἐγγύση γιά τό λαμπρό καί αιώνιο μέλλον μας. Δέν εἴμεθα γιά τόν θάνατο πλασμένοι. Γιά τήν αιώνιο ζωή εἴμεθα. Καί τήν αιώνιο ζωή τήν κερδίζουμε κάνοντας ἀρχή πνευματικοῦ ἀγώνα. Σέ ὅλα ἄς προσέχουμε. Ἐνα μικρό πάθος, μία μικρή ἐξάρτησις τῆς ἁμαρτίας, εἶναι δυνατόν νά μᾶς ζημιώσει στά μεγάλα.

Δ.Γ.Α.

Μικρό βιβλίο γιά τό πιό μεγάλο θέμα.

Γιά τή σωτηρία τῆς ψυχῆς μας. Σελ. 48.

Σέ στυλ διαλόγου ὁ συγγραφέας π. Δανιήλ Ἀεράκης, παρουσιάζει τή συνύπαρξι σώματος καί ψυχῆς. Μέ 10 εὐρώ

τό χαρίζεις σέ 10 φίλους. Ὁ κληρικός μέ 100 εὐρώ ὠφελεῖ 100 ψυχές. Τιμᾶται 1 €. Τηλ. 2103212713 - 2109765440.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ὡ Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ!

Ω Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ, Πανάγιε, Τρισμακάριε καὶ Ζωοποιέ, ὄργανο τῆς ἐν τῇ Σιών μυστικῆς ἱεουργίας, ἁγία Τράπεζα τῆς λειτουργίας τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχιερέως, εὐλογία, ὄπλο, δύναμη τῶν Ἱερέων, καυχημά μας, παρηγορία μας, φῶς στήν καρδιά, στόν νοῦ, στά διαβήματά μας!

Σέ Σένα καρφωμένος ὁ Κύριος καὶ Σωτήρας μας ἔδειξε καὶ ἐνεργοποίησε τήν Ἱερωσύνη Του γιά μᾶς. Γι' αὐτό καί ἡ ἱερωσύνη μόνο σάν Σταυρός σώζει καὶ δοξάζει. Μόνο ὅταν ὁ φορέας τῆς ἀκτινοβολοῦ τίς ἀρετές, πού συμβολίζει καὶ ἐμπνέει ὁ Σταυρός, φωτίζει καὶ ἁγιάζει μόνο, ὅταν ἔχει κάτι ἀπό τό θεῖο καί ἀρρητο κάλλος τῶν ἀρετῶν τοῦ Πρώτου καὶ Μεγάλου Ἱερέως μας, τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ».

(† Μελέτιος, μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης, κατά τή χειροτονία του εἰς ἐπίσκοπον -1980).

Πυρόπληκτη Ἑλλάδα!

Πρωτοφανής ὁ καύσωνας κατά τό διάστημα 28 Ἰουλίου ἕως 6 Αὐγούστου. Ὁ ὑδράργυρος ἔφτασε τοὺς 45 βαθμούς. Ἐνα ἀπό τά καταστρεπτικά ἀποτελέσματα τοῦ πυρακτωμένου περιβάλλοντος ἦταν καί τό πλῆθος τῶν **πυρκαγιῶν**. Ἐνδεικτικά ἀναφέρουμε τήν 3η καὶ 4η Αὐγούστου, ὅπου εἴχαμε συγρόως 81 πύρινα μέτωπα σέ ὅλα σχεδόν τά διαμερίσματα τῆς χώρας. Κάηκαν πολλές δεκάδες χιλιάδες δάση καὶ ἀγροτικές καλλιέργειες στήν Ἀχαΐα, στήν Αἰγιαλεία, στά Καλάβρυτα, στή Μεσσηνία, στήν Ὀλυμπία, στόν Ἐβρο, στήν Κῶ, στή Ρόδο, στόν Διόνυσο καὶ τή Σταμάτα

Ἀτικῆς, στή Βαρυμπόμπη, στό Τατόι καί σ' ὅλη τή Βόρειο Ἀττική, στήν Εὐβοία, στή Μάνη καί σέ πλῆθος ἄλλες περιοχές.

• Πολλοί ἀποδίδουν καί τίς πυρκαγιές στήν **κλιματική ἀλλαγῆ**, ἡ ὁποία φυσικά παρουσιάζεται ὄχι μόνο στήν πατρίδα μας, ἀλλά καί σ' ὅλο τόν πλανήτη μας.

Ἡ ἀνθρώπινη ἐπέμβασις στήν ὁμορφὴ δημιουργία τοῦ Θεοῦ, γέννησε τήν τερατώδη μορφολογική κατάστασι. Ἡ ἀνθρώπινη πλεονεξία, ἀλλά καί ἡ ἄκρατη καὶ ἀνεξέλεγκτη χρῆσι τῆς τεχνολογίας, φέρνουν ἀνω-κάτω τήν κατοικία τοῦ ἀνθρώπου, τόν πλανήτη τῆς γῆς.

• Ἄλλοι ἀποδίδουν τίς ἀλλεπάλληλες πυρκαγιές τοῦ φετινοῦ καλοκαιροῦ στήν αὐξήσι τῆς **θερμοκρασίας**. Καί εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ὁ μεσημεριανός ἥλιος τῶν 45 βαθμῶν εὐκόλα δίνει τό σπινθῆρα του σέ πευκοβελόνες καί σέ ξερά χόρτα.

• Ἄλλοι μιλάνε γιά ἀνθρώπινους **ἐγκληματικούς ἐμπρησμούς**. Πῶς π.χ. προκλήθηκε ἡ τεράστια πυρκαγιά, πού ἔκαψε 45.000 στρέματα δασικῆς ἐκτάσεως στό Ἀλεποχώρι, στό Σχοῖνο καί σ' ὅλη τή γύρω Μεγαρίδα; Ἀπό ἕναν ἀπρόσεκτο (μόνο; ἢ καί ἀσυνείδητο) χωρικό, πού πῆγε κρυφά τή νύκτα στό Σχοῖνο νά κάψει ξερά κλαριά ἀπό ἐλαιόδεντρα; Πῶς προκλήθηκε ἡ τεράστια φωτιά στή Σταμάτα; Ἀπό μελισσοκόμο, πού «κάπνιζε» τά μελλίσια του!

• Πολλοί κάνουν λόγο γιά **ἀμέλεια** τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων καί τῶν Περιφερειῶν, νά καθαρίσουν δημόσιους χώρους, δρόμους καί οἰκόπεδα ἀπό εὐφλεκτες ὕλες, ὅπως ξερά κλαριά καί πευκοβελόνες.

• Τό γεγονός εἶναι ἕνα: Ἡ Ἑλλάδα καίγεται. Οἱ φυσικοὶ τῆς **πνεύμονες**, τά δάση τῆς, καταστρέφονται. Καί, τό χειρότερο, οἱ περισσότεροι Ἕλληνες ἐξακολουθοῦν νά ὀργιάζουν, ἐν ὀνόματι τῶν διακοπῶν. «*Τῶν οἰκιῶν ἡμῶν ἐμπιπραμένων, ἡμεῖς ἄδο-*

μειν». Ἀπό τίς τελευταῖες πυρκαγιές τελέστηκε φρικτό ἔγκλημα κατά τῆς φύσεως. Ἄλλὰ φρικτότερο εἶναι τό ἄλλο ἔγκλημα: Ὁ Διάβολος, ὁ μέγας ἐμπρηστής τοῦ κακοῦ, ἀνάβει, ἰδίως τό καλοκαίρι, ἀπίρως χειρότερες πυρκαγιές. Ἐν ὀνόματι τοῦ τουρισμοῦ (ἐσωτερικοῦ καί ἐξωτερικοῦ), πυρακτώνονται τά μάτια μέ τά αἰσχρά θεάματα.

- Πυρακτωμένα τά μάτια τῶν ἀνθρώπων ἀπό προκλητικά θεάματα, τή γύμνια καί τήν ξετσιπωσιά, γίνονται ἐστίες καί αἰτίες, γιά αἰσχρές πράξεις καί γιά ποικίλης φύσεως ἐγκλήματα.

- Πυρακτωμένη ἡ γλῶσσα, ἀπό τό θυμό κυρίως, ἀνάβει φωτιές γιά κανγάδες, διαπληκτισμούς καί ἐγκλήματα. Ἡ πυρκαγιά πού καίει δάσος δεκάδων χιλιάδων στρεμμάτων, ξεκινάει ἀπό μία σπίθα. Ἔτσι καί ἡ γλῶσσα ἀνάβει φωτιές, πού κατακαῖνε σπίτια καί οἰκογένειες. «**Ἡλίκον πῦρ ἠλίκην ὕλην ἀνάπτει**» (Ἰακ. γ' 5).

- Οἱ Τρεῖς Παῖδες στό πυρακτωμένο καμίνι τοῦ Ναβουχοδονόρα «**πυρός ἀπειλήν οὐκ ἐπτόθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός ἐστῶτες ἔψαλλον**». Ἀλήθεια, σκεφτήκαμε, ὅτι κάποτε τά παιδιά τοῦ Θεοῦ, οἱ πιστοί, μέ τήν προσευχή τους καί τήν ἀπό καρδίας ψαλμωδία τους ἔσβηναν φωτιές; Καλή δουλειά κάνουν τά πυροσβεστικά ἀεροπλάνα. Πιό ἀποτελεσματική ὅμως εἶναι ἡ ἐπενέρ-

γεια τοῦ οὐρανοῦ. Ἄν πιστεύαμε, ἂν κάναμε προσευχή, θά ἀνοιγαν οἱ **καταρράκτες τοῦ οὐρανοῦ**, ὄχι γιά νά μᾶς πλημμυρίσουν, ἀλλά γιά νά σβήσουν τίς πυρκαγιές!

Γιατί ἐσύ ὑποχρεώνεις;

Ὁ ἔμβολιαζόμενοι ὑπακούουν στήν ἱατρική ἐπιστήμη, στήν Ἐκκλησία, στούς διεθνείς κανόνες ὑγείας.

- Οἱ ἀντιεμβολιαστές κατηγοροῦν σύν τοῖς ἄλλοις καί τούς γιατρούς καί τήν Ἐκκλησία καί τήν κυβέρνησι. Τό σπουδαιότερο ἐπιχείρημά τους εἶναι ἡ **ὑποχρεωτικότητα**, καίτοι ἔχει ἐπιβληθῆ σέ εἰδικές τάξεις, ὅπως οἱ ἱατροί καί οἱ ὑγειονομικοί.

- Ἐρωτᾶται: Στή δική τους περίπτωσι δέν ὑφίσταται ἡ ὑποχρεωτικότητα;

- Ὄταν ὁ ἄντρας ἀπειλῆ τή γυναῖκα του πού ἐπιθυμῆ νά ἐμβολιαστῆ, δέν ἐνεργεῖ **καταπιεστικά**; Δέν τήν ὑποχρεώνει νά σκύψῃ **δουλικά** τό κεφάλι; Ἐδῶ δέν ἔχουμε **ὑποχρεωτικότητα**;

- Ὄταν ὁ «καλόγερος» κάποιος καλύβας τοῦ Ἁγίου Ὁρους, μέ ὕψος 40 καρδιναλίων, ἀποφαίνεται, ὅτι ὅσοι ἐμβολιαστοῦν, θά πάθουν καρκίνο σ' ἕνα χρόνο καί θά πεθάνουν, δέν ἐνεργεῖ καταπιεστικά, καί μάλιστα **τρομοκρατικά**; Ἡ ἰδεολογία του δέν ἀποτελεῖ **ὑποχρεωτικότητα**, στραγγαλισμό τῆς ἐλευθερίας καί σατανική πλύσι ἐγκεφάλου;

- Ὄταν ἕνας παπᾶς («πνευματικός») προειδοποιῆ τά «πνευματικά του τέκνα», ὅτι δέν θά κοινωνήσουν ἂν κάνουν τό ἐμβόλιο, δέν παίζει τό ρόλο τοῦ καταπιεστή καί ἐπομένως δέν ἐνεργεῖ μέ **ὑποχρεωτικότητα**;

- Ὄταν ἕνας παπᾶς ἐξευτελίξῃ τό κείμενο τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού διαβάστηκε στούς Ναούς στίς 23 Ἰουλίου, δέν ἐξωθῆ τό λαό σέ ἀνταρσία κατά τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας καί σέ **ὑποχρεωτικότητα** ἀνυπακοῆς;

- Ὄταν ἕνας ρασοφόρος ἀποκαλῆ ἐπίσημα καί δημόσια **γελοῖους** καί **βεβήλους** τούς λοιμωξιολόγους ὅλου τοῦ ἐπι-

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἄγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας. 25 Μαρτίου 124, Περιστερί

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

στημονικοῦ φάσματος, δέν ἐπιβάλλει ὑποχρεωτικότητα στόν ἀντιεμβολιασμό;

- Ὄταν κληρικός προτείνει νά κρεμάσουν τό ὠμόφορο τους οἱ ἐπίσκοποι καί τό πετραχήλι τους οἱ ἱερεῖς, πού ἔχουν ἐμβολιαστή, δέν παρασύρει τό λαό στήν ὑποχρεωτικότητα νά τόν μιμηθοῦν στό μοναχικό του δρόμο κατά τοῦ ἐμβολίου;

- Ὄταν γιατρός ἀποκαλεῖ **γελοία** τήν πρόεδρο τῆς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐμβολιασμῶν κ. Μαρία Θεοδωρίδου, σοβαρή καθηγήτρια, δέν ὀδηγῆ σέ **ὑποχρεωτικότητα** τή δική του θέσι κατά τοῦ νέου φαρμάκου γιά τόν κορωνοϊό;

- Τότε ἐνεργοῦμε **ἐλεύθερα**, ὅταν δέν παραδίνουμε τόν ἑαυτό μας στόν ὁποιοδήποτε, ἀλλ' **ὑπακούουμε** στήν Ἐκκλησία καί στήν ἐγγυημένη συλλογική ἱατρική ἐπιστήμη.

- Τότε λειτουργοῦμε **λογικά**, ὅταν δέν συρώμεθα ἀπό ἀνεύθυνους τύπους, ἀλλά σεβώμεθα τήν ὑγεία ὄχι μόνο τή δική μας, ἀλλά καί τῶν ἄλλων. «*Ἡ ἀγάπη πάντα στέγει*».

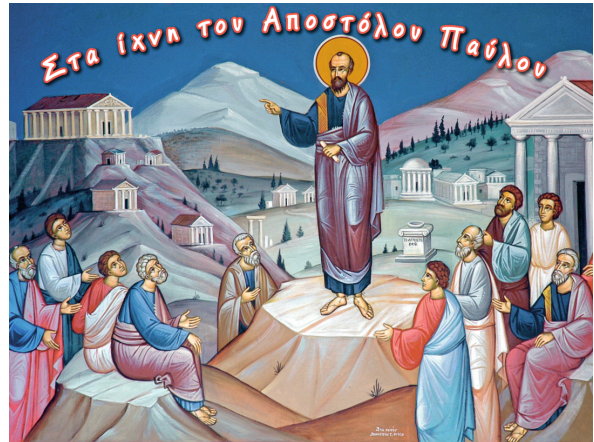
Παιδοκτονίες-γυναικοκτονίες

Κράφθηκαν πολλά τόν τελευταῖο καιρό γιά τά ἀλλεπάλληλα κρούσματα γυναικοκτονιῶν. Πάντοτε ὑπάρχουν ἄγριοι τύποι, πού νομίζουν ὅτι οἱ γυναῖκες εἶναι κτῆμα τους. Πέρασαν δύο χιλιάδες χρόνια ἀπό τότε, πού τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατήργησε τίς **διακρίσεις** ἀνάμεσα στόν ἄνδρα καί τή γυναῖκα. Καί ὅμως ἡ **ἀνδροκρατία** ἐξακολουθεῖ νά καταπιέζει τίς γυναῖκες. Βέβαια καί τό ἀντίθετο παρατηρεῖται, ἀλλά σέ μικρότερο βαθμό.

- Ποῦ ὀφείλεται ἡ ἐγκληματική μαγία συζύγων καί ἐραστῶν σέ συζύγους γυναῖκες ἢ σέ συντρόφους γυναῖκες (φιλενάδες); Πῶς γίνεται ἀπό τό ἓνα ἄκρο νά φτάνουν οἱ γυναικοκτόνοι στό ἄλλο ἄκρο; Στήν ἀρχή ἀγκαλιάζοντας τίς γυναῖκες, τίς προσφωνοῦν «*εἶσαι ὁ ἄγγελός μου*», καί σέ κάποια στιγμή τῆς νόμιμης ἢ παράνομης συμβίωσης τίς στολίζουν μέ τή προσφώνησι «*εἶσαι ὁ διάβολός μου*» καί τίς κακοποιοῦν καί τίς σκοτώνουν;

Κατασκηνώσεις Περαχώρας

ἀφιερωμένη στόν ἀπόστολο Παῦλο

Ὁ ὕμνος τῆς κατασκηνώσεως

Κυνηγοῦσε τό Χριστό ὁ Σαῦλος,
μά τόν ἔπιασε στά δίχτυα Τοῦ Ἐκείνου.
Στῆς Δαμασκοῦ τήν πύλη ἡ στροφή
γίνεται Παῦλος, ὁ πρῶτος μαχητής.

Ἀπό τοῦ μίσους τό φρικτό κακό
ἀστέρι γίνεται ἀγάπης φωτεινό.
Στήν οἰκουμένη ὅλη ἄστραψε τό φῶς.
Ἡ χάρις μόνο τοῦ Χριστοῦ ξέρει τό πῶς.

Στόν Ἄρειο Πάγο στέκει σαλπικτής.
Φανέρωσες τόν Ἄγνωστο Θεό.
Εἶν' ὁ Χριστός τῆς καρδιάς σου ἡ ἀγάπη,
τοῦ λόγου ἡ ζωντανή σου πίστις.

Τό σῶμα σου γεμᾶτο ἀπό πληγές.
Τά χέρια ροζιασμένα, ματωμένα.
Τά πόδια σου τῆς γῆς πατοῦν τά μονοπάτια.
Πόθος σου ὄλων ν' ἀνοίξουνε τά μάτια.

Εἶσαι ἡ ἀγάπη τῆς ΑΓΑΠΗΣ.
Κελλί σου κατασκότεινη μιά φυλακή.
Οἱ ἀλυσίδες δέν σοῦ δένουνε τό λόγο,
Παῦλε, ἀπ' τόν ἥλιο πῶς θερμή εἶν' ἡ καρδιά σου.

•••••

- Στίς περισσότερες περιπτώσεις οἱ συνήγοροι τῶν δολοφόνων προτείνουν ψυχιατρική ἐξέτασι τοῦ δράστη, γιά ν' ἀποδειχθῆ, ὅπως νομίζουν, ὅτι ἔχει ψυχικά διαταραγμένο κόσμο, καί ἐπομένως ἔχει ἐλαφρυντικά.

- Βεβαίως πρέπει νά παραδεχτοῦμε, ὅτι πολλοί, ἄνδρες καί γυναῖκες, πρό τοῦ

γάμου τους έχουν έμφανη διαταραχή φρενών. Πολλοί και πολλές παίρνουν **ψυχοφάρμακα**. Και τό νά παίρνουν ψυχοφάρμακα, πού συνιστοῦν πεπειραμένοι ψυχίατροι, εἶναι καλό και ὠφέλιμο. Ἐκεῖνο πού δέν εἶναι σωστό, εἶναι τό νά παντρεύονται ἄτομα ψυχοπαθῆ. Κανένας γάμος και καμμία συζυγική ἀγάπη δέν ἐξαλείφει τά βαρειά συμπτώματα ψυχονευροπάθειας.

- Ἄς παραδεχτοῦμε ὁμως και κάτι ἄλλο. Οἱ συζυγικοί κανγάδες ὀφείλονται και σέ πολλές ἄλλες αἰτίες.

- Χωρίς Χριστό και σωστή ἐκκλησιαστική ζωή ὁ θυμός και τά **νεῦρα** ἀνάβουν τά αἵματα και τή λογική τήν ἀντικαθιστᾷ ὁ παραλογισμός. Γιά μία λέξι μπορεῖ ν' ἀνάψη τέτοια φωτιά, πού τό χέρι ἀρπάζει εὐκόλα τό μαχαίρι. Δέν γνωρίζουν τά χωρίς Χριστό ἀντρόγυνα τό «*ἄφησε τά νεῦρα σου στά χέρια τοῦ Θεοῦ*».

- Χωρίς Χριστό και πνευματική ζωή δέν ἐδραιώνεται ἡ ἡρεμη συζυγική ζωή. Ἡ «*τρίχα γίνεται τριχιά*». Δέν γνωρίζουν τά χωρίς Χριστό ἀντρόγυνα τί σημαίνει ὑποχώρησις, συγγνώμη, καταλλαγή, εἰρήνη «*τῷ οἴκῳ τούτῳ*».

- Χωρίς Χριστό και ἀρετή δέν ἀποφεύγουν οὔτε ἡ γυναίκα οὔτε ὁ ἀντρας τή φρικτή ἀνδροχωρίστρα, πού λέγεται **ζή-**

λεια. Ἡ ἀντιζηλία τυφλώνει και τό ἐγκλημα γίνεται ἡ... λύσις!

- Χωρίς Χριστό και προσευχή ὁ συζυγικός βίος εἶναι καζάνι πού βράζει. Τό πότε θά ἐκραγῆ εἶναι ἄγνωστο. Μακάρι ποτέ!

- Χωρίς Χριστό και ἠθική ἔχουμε τίς πολλές γυναικοκτονίες ἀλλά και τίς ἀπείρως περισσότερες **παιδοκτονίες**. Και οἱ μέν γυναικοκτονίες, ὡς ἐπί τό πλεῖστον, γίνονται ἐν βρασμῷ, ἐνῶ οἱ παιδοκτονίες γίνονται ἐν ψυχρῷ και μέ... κρατική ὑποστήριξι. Εἶναι κατανοητό.

- Τό φρικτότερο ἐγκλημα εἶναι ἡ **ἐκτρωσις!**

Χρειάζεται και ἄλλος διχασμός;

Καί ἐπί Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου ὁ Πάπας τῆς Ρώμης εἶχε ἐπισκεφτῆ τήν Ἑλλάδα. Και εἶχαν και τότε ξεσηκωτῆ διαμαρτυρίες. Αὐτή τή φορά ὁ **Πάπας Φραγκίσκος** ἔρχεται στήν Ἑλλάδα προσκεκλημένος τῆς Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δέν φαίνεται νά προβῆ σέ ἐκδηλώσεις γιά τήν Παπική ἐπίσκεψι.

- Ἡ Παπική ἐπίσκεψις συμπίπτει μέ ἕναν ὑφέρποντα, ὡς μή ὠφελε, **διχασμό** στούς θρησκευομένους Ἑλληνες. Ἄν γιά τήν πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ και τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων παρουσιάστηκαν τόσοι ἀντιφρονούντες, ἄν ὁ «*πᾶσα ἕνας*» σηκῶνη σημαία ἀντιστάσεως στούς Ἑλληνες λειμωξιολόγους και στήν Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία, φαντασθῆτε τί κραυγές και ἀναθέματα θ' ἀκουστοῦν γιά τήν ἐπίσκεψι τοῦ Πάπα στήν Ἑλλάδα;

- Κανείς φυσικά δέν μπορεῖ νά ἐμποδίση ἕνα πρόσωπο νά ἐπισκεφθῆ τόν τόπο μας, ἔστω κι ἄν λέγεται Πάπας. Διαφωνομε μέ **αἰρετικές θέσεις** τοῦ Παπισμοῦ, ἀλλά και δέν φοβόμαστε, ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Πάπα θ' ἀποτελέση κίνδυνο παπικῆς προπαγάνδας. Ἀνησυχοῦμε γιά προπαγάνδες ἀθεϊστικῶν και αἰσχυρῶν ἰδεολογημάτων, ὅπως και γιά τή δημιουργία **σχισμάτων** στούς κόλπους μας.

Ὅσοι μποροῦν, ἄς στείλουν τά 10 εὐρώ και γιά τό 2021

Οἱ φίλοι ἀναγνώστες ἄς στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) και γιά τό ἔτος **2021**.

- Στό λογαριασμό:
0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.
IBAN: GR 7902602360000390100353548

- Στό λογαριασμό:
123002002008865 ALPHA BANK.
IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

- Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

- Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).
Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**